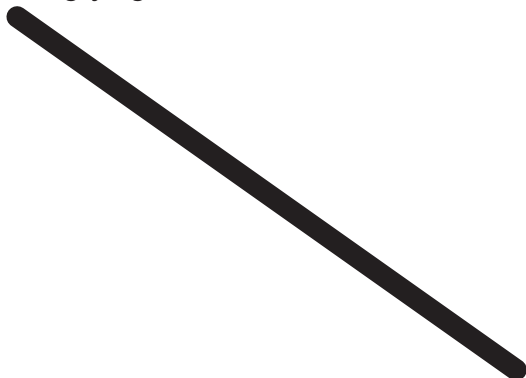

New Visions
Med Rana Begum, Nadia Belerique,
Monir Farmanfarmaian, David Maljkovic,
Philippe Parreno, Adam Pendleton, Yelena Popova
27.1–15.5 2016

sverigesradio.se

Tensta Konsthall

Hur ser vi? Med vilken blick och från vilken horisont? I grupputställningen *New Visions* ingår verk där seendets mekanismer och förutsättningar står i fokus. I målningar, reliefer och fotografier av Rana Begum, Nadia Belerique, Monir Farmanfarmaian, David Maljkovic, Philippe Parreno, Adam Pendleton och Yelena Popova riktas uppmärksamheten till mötet mellan verket och dem som betraktar. Som betraktare bidrar en till att formulera verket, påverka vilka mönster som framträder och vilka associationer som väcks. I *New Visions* uppmanas betraktaren att skärpa blicken och kroppsligt erfara såväl konsten som dess plats i utställningsrummet.

Om vår samtid ofta avkräver ordning och reda, transparens och tydlighet, bär verken i *New Vision* på andra möjligheter. Den abstrakta bilden och det vaga tillståndet föreslår synsätt och spekulationer som sällan tar plats i det gängse samtalsklimatet. Reflektioner, ljusbrytningar och opacitet träder i förgrunden i *New Visions* och det penetrerande ljuset, som skapar genomsiktighet och många gånger en känsla av kontroll, hamnar i bakgrunden. Nya effekter och betydelser uppträder i mellanrummen. Vad vi ser, och hur vi ser, är inte en given naturlag, utan en pågående förhandling. Ända sedan upplysningens dagar har ljuset opererat som bild för det rationella och klargörande samhället. Det rena förnuftet. Men med bl a det koloniala projektet i ryggen är det nödvändigt att pröva metaforerna på nytt. Att betvivla blicken. Justera linsen. I *New Visions* är skenet av ett mer vacklande slag, prövande, mångtydigt men visuellt visionerande.

Rana Begum
No. 555 (2014)
Målning på mjuk stål
No. 579 (2015)
Målning på spegelblank
yta av rostfritt stål

Likt origamifigurer i papper, är de här skulpturerna konstruerade av en serie medvetna vikningar. Vecken skapar ett fascinerande ljus- och färgspel som skiftar och intensifieras beroende på från vilket håll en betraktar. Vinklade skuggor och diffusa nyanser vecklas ut på väggarna i oändliga kompositioner. Skulpturerna är på samma gång enkla som bestämda. Den sköra formen samexisterar med stålets fasta materialitet. Den här lekfulla balansen mellan form, färg och ljus, hämtar sin inspiration från islamsk konst och arkitektur. Rana Begum (Sylhet/London) har haft soloutställningar på Bischoff/Weiss, London, The Third Line, Dubai, Galerie Christian Lethert, Köln, Jhaveri Contemporary, Mumbai, Galeri Mana, Istanbul. Hon är för tillfället aktuell med ett retrospektiv på Parasol Unit, London. 2013 mottog hon Jack Goldhill Award för skulptur.

Nadia Belerique
The Archer (2014)
Fotografier monterade på
aluminium och plexiglas

The Archer består av en serie kollage som alla vittnar om och reflekterar över sin egen tillblivelseprocess. På bilderna märks så väl tejen som använts för att hålla samman filtren, solljusets påverkan och konstnären Nadia Beleriques (Toronto) egna fingeravtryck. Bilderna är skapade med hjälp av en scanner och kasserat maskeringsfilter från Toronto Stars bildarkiv, en av Torontos största dagstidningar. Kollagen förenar analoga och digitala tekniker och blir till en dokumentation över skapandets materiella villkor, som ofta i den s k post-internetkonsten. Samtidigt pockar bilderna i The Archer på ett närmast kusligt detektivarbete där det är osäkert vad som egentligen är fotografiernas centrala motiv. Beleriques konstnärsskap utmärks

av en poetisk känsla för det osäkra tillståndet, skulpturers mellanrum och fotografiets bräcklighet. Hennes verk har ställts ut på bland annat Kunsthalle Wien, Tomorrow, New York and the The Power Plant, Toronto. 2015 mottog hon Toronto Friends of the Visual Arts' Artist Award.

Monir Farmanfarmaian
Convertible series, Group 4 (2010)
Speglar med målade partier på gips och trä

I konstnären Monir Farmanfarmaians (Teheran) glasmosaik varvas spegelblanka ytor med opaka skikt i en skiftande kalejdoskopi. Beroende på hur pentagonerna placeras på väggen och hur betraktaren rör sig i rummet, skapas föränderliga geometrier och reflektioner. De visuellt förföriska verken hämtar sin inspiration från islams grundsatser och Irans rika tradition av spegelmosaiker i helgedomar och palats. Sedan 1960-talet har traditionella mosaiktekniker och geometrisk abstraktion varit en central del av den 92-åriga konstnärens avantgardistiska bildspråk. Farmanfarmaians verk har ställts ut på bland annat Venedigbiennalen och Sao Paulo Biennalen. 2015 visades en stor del av hennes samlade produktion i en soloutställning på Guggenheim Museet i New York.

David Maljkovic
In Low Resolution, 2014
Fotografier

I David Maljkovics (Zagreb) fotografiserie tar pixlarna över. De bildar en orange geometri som tycks leva sitt eget liv, ta plats som ett mönster mellan någons händer. Men vad är det egentligen vi ser? Och varför får det inte visa sina konturer? Pixlar används ofta för att dölja något. Ansikten som av något skäl måste vara anonyma. En känslig situation, ett opassande ögonblick. Ändå är det enkelt att blicken dras just till det som inte får synas, och som därför syns, utmärker sig särskilt, i all sin

mystiska otydlighet. Maljkovics elegant komponerade fotomontage, teckningar och skulpturer undersöker tidens inverkan, minnets urholkning och "korrupta" datakoder. Bland Maljkovics senaste soloutställningar kan nämnas Palais de Tokyo, Paris och Baltic Art Centre for Contemporary Art, Gateshead. 2015 medverkade han i Venedigbiennalen.

Philippe Parreno
Firefly, 2014
Bläck på papper

Bildserien Firefly består av totalt 227 teckningar över döende eldflugor. Mot de skugglika bläckfonderna skymtas tynande insektsliv. I vissa teckningar märks bara eldflugornas konturer, en vinge, antenner, ett fossilliknande skal. De olika versionerna kan ses som ett repeterande av dödstillfället. Samtidigt är varje eldfluga fångad i sin särskildhet, i frusna, uppförstorade ögonblick. Philippe Parreno (Paris) har spridit sina eldflugor över hela världen. Genom att systematiskt ge bort dem som gåvor, skapas en process som påminner om potlach: en gåvoekonomi där tiden och gesten är viktigare än det ekonomiska kapitalet. Parreno är filmare och konstnär som gjort sig känd för en bredare publik med dokumentären Zidane: A 21st century portrait (2006, gjord tillsammans med Douglas Gordon). Parrenos konstnärliga praktik rör sig mellan olika medier och metoder, i ett landskap där dikotomier som verklighet och fiktion löses upp och smälter samman. Bland hans senaste soloutställningar kan nämnas Palais de Tokyo, Paris och Garage Center for Contemporary Culture, Moskva.

Adam Pendleton
Victim of American Democracy I
(wall work) (2015)
Victim of American Democracy II
(wall work) (2015)
Väggtapet i vinyl

Adam Pendletons (New York) konceptuella praktik kastar skuggor över den västerländska självbilden. Det väggbaserade verket Victim of

American Democracy I och II påminner om graffitti-konstens omedelbara uttryck. Samtidigt bär det på influenser av en språkmaterialism som inget hellre vill än att bryta samman meningarna inifrån. I Victim of American Democracy I och II dekonstrueras språket och varje stavelse ses som en del i ett större system. Vad betyder egentligen ett ord som demokrati? Om man plockar isär dess fundament, om man skiljer bokstäverna åt, främmandegör det självklara uttalet. Pendletons screentryck och foto-montage utforskar språkets performativa kraft att formulera subjekt och skapa verkligheter. Särskild uppmärksamhet rönste hans konceptuella projekt Black Dada, en ny sorts dadaism som både blickar framåt och samtidigt håller det förflutna i aktivt medvetande. 2011 upptogs en målning från Black Dada i samlingen på Museum of Modern Art i New York.

Yelena Popova
Untitled från Evaporating
Paintings Series, 2015
Blandteknik på duk

Målningarna i Evaporating Paintings-serien syns nästan inte. Yelena Popova (Ekaterinburg/Nottingham) har använt sig av både traditionella och nya tekniker för att skapa bilder som försvinner in i målarduken. Istället för att förlita sig på färgen som det enda betydelsebärande elementet, har Popova använt sig av utspädning och reduktion som metod. På så vis tvingas betraktaren att sakta ner tempot, höja sin koncentrationsförmåga och näst intill "se på nytt". De ljusa pastellerna sveper genom målningarna och skapar organiska former som påminner om kroppar och växter, något som lever, och samtidigt snabbt drar förbi. Istället för att avbilda ett avgränsat objekt, bildar verken i Evaporating Paintings ett kluster av möjliga betydelser som ändrar skepnad beroende på hur verken visas och från vilket håll besökaren betraktar. De senaste åren har Yelena Popova haft soloutställningar på bland andra Figge von Rosen, Köln, Paradise Row, London och Why Painting Now?, Wien.

Hon ingår i publikationen '100 Painters of Tomorrow'(2015) av Thames and Hudson och i 'Vitamin P3 Edition' (2016) av Phaidon Press. 2016 ställer hon ut på Nottingham Contemporary, Nottingham.

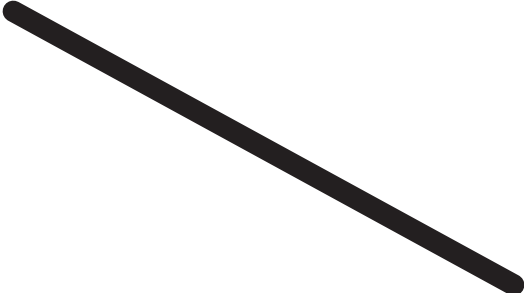
Torsdagar och lördagar, 14:00
Allmänna visningar
av utställningen

Tisdag 26.1, 17:00–20:00
Öppning av New Visions och
introduktion av konsthallschef
Maria Lind

Onsdag 27.1, 12:00 Rana Begum,
David Maljkovic och Yelena Popova
introducerar sina verk i New Visions

Med stöd av Creative Europé
programme Europeiska unionen och
ABF Stockholm. Tack till The Third Line,
Art Gallery i Dubai

Med verksamhetsstöd av Kulturrådet,
Stockholms Läns Landsting och
Stockholms stad

Personal på Tensta konsthall
Fahyma Alnablsi, värd
Maja Andreasson, assistent
Emily Fahlén, förmedlare
Ulrika Flink, assisterande curator
Asrin Haidari, kommunikation och press
Maria Lind, chef
Hedvig Wiezell, producent
Carolina Oscarsson, praktikant
Alekssei Borisionok, praktikant

Värdar
Hamdi Farah
Rado Istok
Carl-Oskar Linné
Ylva Westerlund

Tekniker
Johan Wahlgren
Carl-Oskar Linné